

# **РЕШЕНИЕ**

**№ 1925**

гр. София, 22.03.2013 г.

## **В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16  
състав,** в публично заседание на 06.03.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова**

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **14065** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца (ЗСПД).

Образувано е по жалба на К. Д. И. от [населено място], срещу Заповед № ПЗ – 5862/15.10.2012г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – О..

Жалбоподателката твърди, че оспореният административен акт е издаден в противоречие с материалния закон – основание по чл. 146, т. 4 от АПК за неговата отмяна. Конкретните възражения се свеждат до нарушение на чл.16а, ал.6 от Правилника за прилагане на Закона за семейни помощи за деца (ППЗСПД). В тази връзка твърди, че правото на еднократна помощ по чл.8в, ал.1 от ЗСПД е възниквало на датата 27.09.2012г. когато се е записала като студентка в редовна форма на обучение в Техническия университет - С.. Изразено е искане за отмяна на заповедта.

Ответникът – директор на дирекция „Социално подпомагане” – О., чрез процесуалния си представител юрк. Л. изразява становище за неоснователност на жалбата, с искане същата да се отхвърли изцяло.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото писмени доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 12.12.2012г. е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от връчване му на 30.11.2012г., поради което е процесуално допустима. С оглед преценката за допустимост на жалбата, следва да се допълни, че при оспорването на

заповедите по чл. 10, ал. 5 от ЗСПД, специалният закон не е предвижда като процесуална предпоставка за допустимост на съдебното оспорване, обжалването на акта по административен ред. А. за този извод се основава на препращащата норма на чл. 10, ал. 6 от ЗСПД, съгласно която за неуредените в този закон въпроси, свързани с издаването, оспорването и изпълнението на административните актове, се прилагат разпоредбите на АПК. Съгласно чл. 148 от АПК административният акт може да се оспори пред съда и без да е изчерпана възможността за оспорването му по административен ред, освен ако в този кодекс или в специален закон е предвидено друго. В случая специалният закон не предвижда друго, а препраща към АПК.

При разглеждането на жалбата по съществото на спора и след проверка на оспорената заповед съгласно чл. 168 от АПК, съдът намира следното:

Административното производство е образувано на 05.10.2012г. по молба – декларация вх. № ПЗ-5863 на К. Д. И. от [населено място] за отпускане на еднократна парична помощ за отглеждане на дете по реда на чл. 8в от ЗСПД. От приложеното към молбата уверение № 4256/01.10.2012г. издадено от Технически университет - С. се установява, че жалбоподателката е записана в зимен семестър на първи курс през учебната 2012/2013г., редовно обучение на образователно – квалификационна степен „магистър”. В уверението е посочено изрично, че К. И. е записана в редовна форма на обучение.

Видно от представеното удостоверение за раждане № 110703 от 04.11.2011г. детето на К. И. – Р. Т. И. е [дата на раждане]

При тези фактически данни е издадена и оспорената заповед № ПЗ – 5862/15.10.2012г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – О., с която на основание чл. 12, т.7 от ЗСПД е отказано отпускането на исканата от майката – студентка еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на 1г.

Допълнително в съдебното производство е ангажирано като писмено доказателство Уверение № 4485/11.12.2012г. издадено от Технически университет - С., от което е видно, че К. И. е записана редовна форма на обучение на 27.09.2012г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 10, ал. 4 от ЗСПД – директорът на дирекция „Социално подпомагане”, който е овластеният от закона административен орган за отпускане на семейни помощи за деца.

При издаването му е спазена предвидената от закона писмена форма. Отказът за отпускане на семейна помощ е мотивиран съгласно изискването на чл. 10, ал. 5 от ЗСПД – като фактическо и правно основание е посочено, че молбата не е подадена в 6 – месечен срок, считано от края на месеца, през който е родено детето съгласно чл. 12, т. 7 от ЗСПД.

Основният спор по делото касае съответствието на заповедта с материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл. 8в от ЗСПД майка - студентка, учаща редовна форма на обучение, има право на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година, независимо от доходите на семейството, когато детето не е оставено за отглеждане в специализирана институция за деца. Размерът на помощта се определя ежегодно със Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година, но не може да бъде по-малък от предходната година. Помощта се отпуска въз основа на молба - декларация по образец, утвърден от министъра на труда и социалната политика.

По силата на чл. 12, т. 7 от ЗСПД вземането за еднократната помощ за отглеждане на дете до навършване на една година от майка - студентка, учаща в редовна форма на обучение, се погасява в 6-месечен срок, считано от края на месеца, през който е родено (осиновено) детето.

Нормата на чл. 16а, ал. 6 от ППЗСПД, /в приложимата по време редакция, преди изм. д ДВ бр. 95/2012г. в сила от 04.12.2012г./ предвижда, че правото за получаване на еднократната помощ за отглеждане на дете до една година от майка (осиновителка) студентка, учаща в редовна форма на обучение, възниква от датата на раждане на детето и/или от датата на записване в редовна форма на обучение на лицата по чл. 8в, ал. 1 и 4 ЗСПД.

В разглеждания случай, в нарушение на материалния закон, административният орган е приел, че 6 – месечният срок по чл. 12, т. 7 от ЗСПД е изтекъл към момента на подаване на молбата от 05.10.2012г. Съгласно даденото в съдебната практика тълкуване, ако майката е придобила качеството студент след раждането на детето, правото на подпомагане по ЗСПД възниква от момента на записването ѝ като студент редовна форма на обучение. Това е началният момент на срока по чл.12, т. 7 от ЗСПД в тази хипотеза. От наличните по делото доказателства се установява, че К. И. е записана като студент след раждането на детето си – на 27.09.2012г. съгласно уверение № 4485/11.12.2012г. Поради това 6 – месечният срок за погасяване правото ѝ на подпомагане по чл. 8в от ЗСПД започва да тече от тази дата, а не както е приел директорът на ДСП – О. – от края на месеца, в която е родено детето. В това отношение са основателни доводите в жалбата, че към момента на раждане на детето, правото на подпомагане по чл. 8в от ЗСПД за жалбоподателката не е възникнало. Следва да се допълни, че последната нормативна промяна в условията за възникване на правото на еднократна помощ по чл.16а, ал. 6 от ППЗСП, доколкото не ѝ е придадено обратно действие с изрична разпоредба съгласно чл. 14, ал.1 от ЗНА е неотносима към процесния случай.

С оглед на изложеното се налага краен извод за незаконосъобразност на оспорената заповед поради нарушение на материалния закон и несъответствие с неговата цел - основания по чл. 146, т.4 и т.5 от АПК за нейната отмяна.

Преписката следва да се изпрати на директора на ДСП – О. за ново произнасяне по молбата на К. И. за отпускане на еднократна помощ по чл.8в от ЗСПД, при спазване на указанията по тълкуване на материалния закон относно началния момент на възникване на правото на подпомагане в процесния случай, дадени в мотивите на настоящото решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 16 състав,

### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. Д. И. от [населено място], заповед № ПЗ – 5862/15.10.2012г. издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане” – О..

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на дирекция „Социално подпомагане” – О. за произнасяне по молбата на К. Д. И. от [населено място] от 05.10.2012г. при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен

административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Административен съдия: